

Kromě toho uložiti jest dávkou povinnému výlohy šetření vzešlé tím, že odepřel podati vysvětlení.

O nuceném vymáhání.

§ 25.

Nebyla-li dávka zaplacena ve lhůtě v § 21. naznačené, budiž vymáhána buď podle § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., politickou exekucí nebo na základě výkazu nedoplatků vyměřovacím úřadem potvrzeného soudně.

O promlčení.

§ 26.

O promlčení dávky a zvýšení dávky platí ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z., týkající se poplatků přímo zapravovaných.

O užití výnosu dávky, zvýšené dávky a peněžitých pokut.

§ 27.

Z výnosu dávky z přírostu hodnoty plyne jedna polovice do zemského fondu, druhá do pokladen obcí, v nichž leží dávkou povinné zcizené pozemky.

Ony obce, na něž vyměřování a vybíráni dávky bylo přeneseno (§ 16., odst. 2.), obdrží kromě této polovice ještě 10% jako náhradu nákladů spojených s vyměřováním a vybíráním.

Za tím účelem mají obce, které obstarávají vybíráni dávky, odváděti pro zemský fond zemskému úřadu vybíráni dávky pověřenému čtvrtletně čtyři desetiny výnosu zaplacených dávek a zvýšených dávek, z něhož předem sraziti lze pouze obnosy vrácené, náhradní úroky, náklady soudního odhadu a exekuci.

Naopak má zemský úřad jednu polovicu výnosu dávek a zvýšených dávek u něho vyměřených a vybraných přikázati obcím, v nichž leží dávkou povinné zcizené pozemky, druhou pak převésti na zemský fond. Výnos jest ve smyslu třetího odstavce vypočítati a pro každou obec zvlášť vyšetřiti.

Pokuty peněžité plynou do chudinského fondu oné obce, v níž leží pozemek, který jest předmětem dávky.